

Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989 (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
 - Article 1
 - Article 2
 - Article 3
 - Article 4

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 20 d'abril del 2017 ha aprovat la següent:

Llei 8/2017, del 20 d'abril, de modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989

Exposició de motius

El 18 de desembre del 2014, el Consell General va aprovar de forma coetània la Llei 43/2014, del saig; la Llei 44/2014, de l'embargament, i la Llei 45/2014, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, amb l'objectiu de fer possible que l'Administració general i els comuns, i també els organismes autònoms i les entitats parapúbliques, si els ho permet la seva llei de creació o regulació, puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins fa poc, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar mesures de compulsió directa o no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. I també amb la finalitat que puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual ha esdevingut competent, d'altra banda, per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida.

D'acord amb la disposició final sisena i la disposició final tercera de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, respectivament, el 16 de maig del 2016, dia hàbil següent al dia en què els saigs van prendre possessió de les seves funcions, van entrar en vigor les disposicions normatives que fan possible les assumpcions competencials esmentades anteriorment i, en conseqüència, també van esdevenir eficaces la disposició transitòria tercera i la disposició transitòria primera de la Llei 43/2014 i de la Llei 45/2014, respectivament, que estableixen les normes aplicables als procediments d'execució forçosa en curs en aquella data, pel que fa a les resolucions judicials civils i administratives d'una banda, i pel que fa als actes administratius, de l'altra. En virtut de les lleis esmentades, es va decidir substancialment de fer transitar cap al saig i les administracions competents només els procediments en què encara no s'hagués travat embargament o no s'haguessin rebut diners a compte del deute executat, atès que es va considerar que era l'opció més prudent i menys complexa jurídicament. I si bé aquesta opció s'ha desplegat fins ara sense ocasionar problemes de seguretat jurídica ni dubtes interpretatius -la qual cosa és un objectiu imprescindible quan es tracta de règims transitoris entre dos models tan diferents com els que caracteritzaven la nostra execució judicial forçosa anterior i posterior al 16 de maig del 2016-, no és menys cert que no ha aconseguit un repartiment suficientment equitatiu dels procediments d'execució forçosa en curs entre els actors existents actualment en aquest àmbit. En efecte, la solució adoptada no ha permès resoldre ni mitigar de manera immediata el nombre massa important de resolucions judicials i actes administratius que continuen requerint la tutela jurisdiccional per ser executats forçosament i que, per la via de conseqüència, no poden ser-ho en un termini raonable, cosa que pot comprometre els drets que consagren l'article 6 de la Convenció europea per a la salvaguarda dels drets humans i les llibertats fonamentals, i l'article 10 de la Constitució.

És per aquest motiu que es promou aquesta Llei, amb la finalitat de modificar tant la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014 com la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014, i permetre, d'aquesta manera, que un volum més important de procediments d'execució forçosa de resolucions judicials civils i administratives, i d'actes administratius, puguin ser coneguts i tramitats pel saig o la mateixa Administració que ha dictat l'acte administratiu de què es tracta. D'aquesta manera, els batlles i els tribunals seran competents per conèixer i tramitar un nombre de procediments executoris més reduït que ha de fer possible que es pugui esgotar, convenientment i en un termini satisfactori, el període transitori establert, i que alhora no comprometi les noves funcions atribuïdes al saig i a les administracions competents en aquesta matèria, atès que aquestes funcions es poden veure impedides o aturades pel fet que s'hagin travat embargaments judicials previs i no s'estiguin executant els procediments prop dels quals s'han adoptat aquests embargaments.

D'altra banda, s'ha volgut aprofitar l'ocasió per modificar altres articles de la Llei 43/2014 i, per la via de disposició final, de l'article 1 de l'annex III del Decret dels veugers del 4 de febrer de 1986, i de l'article 99 *bis* de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del 15 de

novembre de 1989, amb la finalitat de simplificar i desjudicialitzar, encara en major mesura, els procediments d'execució de les resolucions judicials executòries que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, i aconseguir una celeritat més gran en la tramitació d'aquests procediments. Així, la reforma puntual dels articles 37, 38 i 39 de la Llei esmentada comporta que no calgui obtenir un aute d'execució de la resolució judicial dictat per l'òrgan jurisdiccional competent per acudir al saig, i que aquest tràmit se substitueixi per un acord d'execució adoptat pel mateix saig en què no només es determinen les quantitats que s'han de satisfer i s'identifica la persona executada, sinó que també s'hi conté el requeriment de pagament. A més, la modificació de l'article 42 de la Llei 43/2014, en virtut de la qual es regula de manera diferenciada l'arxiu i el sobreseïment provisional del procediment d'execució, elimina d'altra banda la necessitat que l'òrgan jurisdiccional competent hagi de declarar el crèdit totalment o parcialment incobrable al terme del procediment d'execució; això ho podrà fer el saig a partir d'ara, sense perjudici que ho hagi de comunicar al batlle o el tribunal corresponent i que, d'altra banda, aquesta decisió pugui ser impugnada en la mateixa forma en què ho podrà ser l'acord d'execució.

Finalment, es modifiquen puntualment els articles 40, 43 i 44 de la Llei 43/2014 per unificar el còmput dels terminis en dies hàbils; per esmenar un error tipogràfic que s'hi contenia, i per ampliar eventualment el termini per fer els pagaments a la persona executant en cas que ho sol·liciti per escrit.

Així, aquesta Llei es divideix en nou articles que, modifiquen en tot o en part set articles i una disposició transitòria de la Llei 43/2014, i una altra disposició transitòria de la Llei 45/2014, i en quatre disposicions finals que reformen puntualment l'annex III del Decret dels veguers del 4 de febrer de 1986 i la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, encomanen al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents i determinen la data de l'entrada en vigor de la Llei.

Article 1

 Sense contingut

Mostra redacció anterior, vigent del 18/05/2017 al 25/10/2023

Article 2

 Sense contingut

Mostra redacció anterior, vigent del 18/05/2017 al 25/10/2023

Article 3

 Sense contingut

Mostra redacció anterior, vigent del 18/05/2017 al 25/10/2023

Article 4

 Sense contingut

Mostra redacció anterior, vigent del 18/05/2017 al 25/10/2023

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

